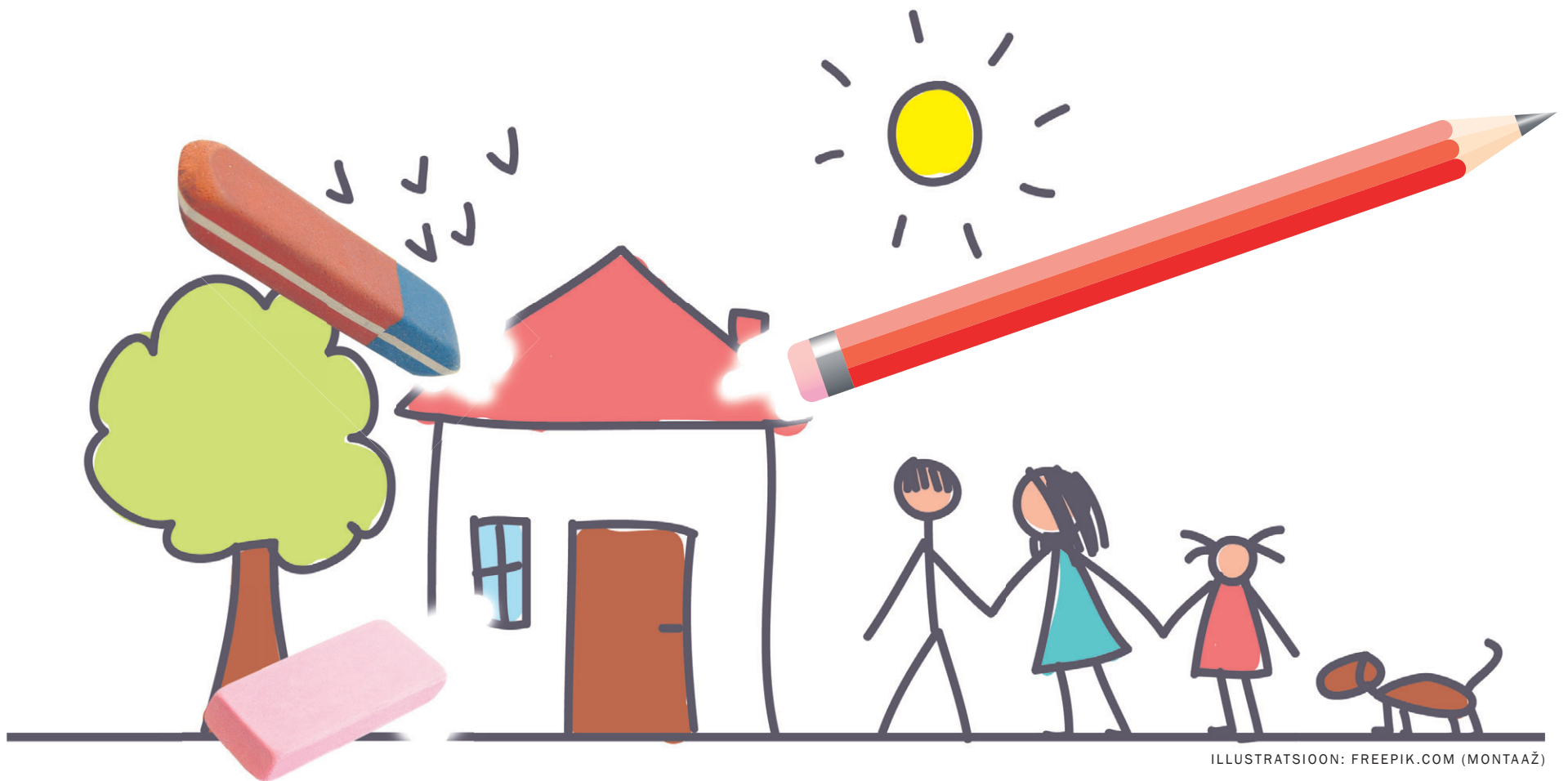

AUTOR: **KATRIN UUSPÕLD**
KATRIN.UUSPOLD@AJALEHT.EE

KUI LAENULAINED LÖÖVAD ÜLE PEA

ILLUSTRATSIOON: FREEPIK.COM (MONTAAŽ)

KES MEIST EI sooviks võita miljonit või pärida kopsakat varandust või saada nii suurt palka, et osta kõike, mida igapäevaelus vaja, ning jääb üle sellekski, mida hing ihaldab ja raha eest osta saab. Sageli on aga vajaduste ja võimaluste vahel käärid ning tarvilik summa otsustatakse laenata.

Kaheksa aastat tagasi olid Tõnis ja Mari (nimed muudetud) rõõmsa hetke ootel – kohe-kohe oli sündimas nende esimene ühine laps. Tol ajal mehe vanemate juures elav paar sai neil päevil veel ühe positiivse uudise – meheisa oli ostnud väikese renoveerimist vajava korterelamu, kus soovis oma kolmele enda juures elavale lapsele anda isikliku korteri. Tõnisele ja Marile näis see hea võimalus saada lõpuks päris oma kodu. Elamukarp vajas kõvasti kōpitsemist ja Tõnis oli valmis võtma laenu, et

vahetada katus ning teha oma tulevases kodus remont.

Kuna viimased pool aastat polnud Tõnisel võimalik tööl käia, ei saanud ta laenu suurematest pankadest, küll aga oli laenulepingu valmis sõlmima üks tarbimislaenudele spetsialiseerunud pank. Nõnda võeti 130 000 krooni laenu kümneks aastaks – koos intressidega tulnuks tagasi maksta 275 000 krooni. Käendajad olid Tõnise naine ja vend, kes lepingu järgi vastutasid makseraskuste korral 475 000 krooniga.

Kuigi laenuitingimused olid karmid, lootsid Tõnis ja Mari laenu abil tuua oma ellu stabiilsuse ja turvalise kodu. Kõik läks aga hoopis teisiti. Tõnise tervis vedas alt, tuli läbi teha operatsioon, ta ei pääsenud mitu kuud tööle, tekkisid makseraskused. Pank

saatis talle ja käendajatele meeldetuletuskirju võlgnevuste kohta. „Ainuüksi nende kirjade väljastamine läks meile kolmele maksuma peale viiviste veel 400 krooni,” märgib Tõnis.

Abi nõustajalt

Olukord oli juba lootusetu. Õnneks sattus nende valda projekti raames võlanõustaja, kelle poole kohe oma suure murega pööruti. „Tänu nõustamisele võtsime pangaga ühendust ja saime kaubale, et maksan iga kuu 2500 krooni (160 eurot – *toim*) ning tegime vahekokkuleppe, et kui see korralikult makstud, siis pank vähendab laenuintressi,” jutustab Mari. Selleks ajaks oli kogunenud juba viis lepingumuudatust – igaüks tõi kaasa laenu tagasimaksumma suurenemise intresside tõttu.

„Kaks aastat tagasi, kui tervisezure tõttu tekkis jälle sama seis, tahtis pank saada meilt veel 10 000 eurot, kuigi olime vanas rahas juba üle 200 000 krooni tagasi maksnud,” räägib Tõnis. Lugu võttis parema pöörde, kui probleemi tekkides mindi uues elukohas kohe uuesti võlanõustaja juurde. „Kõigepealt soovitas nõustaja, et kui pangast helistatakse, siis laseksime saata ka e-kirja, nõnda jääb toimuvast märgest järele,” ütleb Mari ja lisab, et vahepeal oli pangaga suhtlemine eriti pingeline, kuna helistasid erinevad inimesed, kes ei teadnud, mida eelmine kolleeg oli kõnelenud. Lõpuks saadi probleemist aru ja määrati üks kindel töötaja.

„Kui pank nõudis veel 10 000 eurot, kuigi olime võetud summa juba topelt tagasi maksanud, ütles võlanõustaja, et pangal ei ole mingit alust sellist summat küsida. Kuna